

Les noies d'aquí Figueres

Jordi Pi i Brugués, Vilabertran

Les no-ies d'a-quí fi - gue-res són molt pi - tre-res per (a)nar a ba - llar; _____ se'n van cap a la

Mu-ga, (a)ga-fen la ca-nya d'a-nar a pes - car. Pes-quen an - gui - les i ba-ca- llans, _____

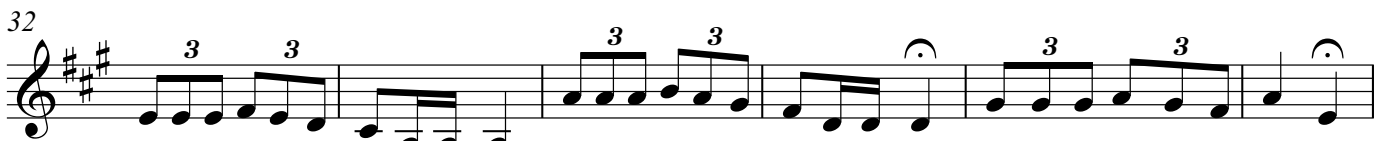
tam-bé sar - di - nes sen-se es-ca - tar. _____ I un di-a me les mi - ra-va, les con-tem

pla-va amb els ulls o - berts; _____ les ca-mes m'hi de-ien ves-hi i el cor me'n fe-ia ca-tric, ca-

trec. Ai Pe-pet de mi vi- da, pu-ja'm al car-ro, que si o m'hi pu-gés jo me des-ma-io. _____

To-ta so-le-ta vin-dré, sí, vin-dré, to-ta so-le-ta vin-dré, sí, vin-dré. I a-cos-ta-de-ta en el car - ro

i al teu cos - tat es - ta - ré. La - ral - la - la - ra, la - ra, lal - la -

là, la - ral - la - la - ra, la - ra, lal - la - là. Se-a - ca - bó!